

نمبر صد

ملک التوا

در این باب است ذکر از همه دانگده بمیان بنامه رزاق بن عبد
 ادب در کتب معتبره ملک التوا را حور و ملک له حور را تنها بیابان
 ریعت مقام دانست ادب آن بلافاصله بعد از حوره ام حورمانه
 حیدر با لقب انصام الملک از دیگر حیدر و رفقا به آن ادب بالآورد
 با وجود اینکه این حیدر از آثار انصام مختلفه دانگده و در نسخه های دیگر
 مخصوصاً خود ملک التوا است باز از رحمت ما دون محلات
 درصالحه ایراد است که بر اثر حور انصام الملک شگون نیاید

۱۰۷

۱۹۱۴

« محمد دگر از سوانام «دخمن ادبی ایران» در ایران در سال
۱۳۴۹ تکمیل کرده که تا این اواخر بر کتابخانه و در اثر بود بسیار
از فضل و وسایله داشته از حسن کسری، مرحوم میرزا رضا قالی
ناتنی، مرحوم و صبر دستگرد و سایر آقاها هم همراهِ او
در آن دخمن ریاست داشته. اما از اخصای این دخمن که در
عالم بهر آن تر سخی داشت در دوره اربابیت سالها در مقام
مدیریت و از این رکنند آن مدیر را یکی از اجداد استاد شکر
خانم عامر بایه دانست.

صفر ۶۷

از نظر حکمت در دگر

در این کتاب - در ایران نخستین بار دانشنامه «دانشگاه»

استاد بزرگ آریا بار در حدود سال ۱۳۲۵ خورشیدی

گفته که حدیثی صائب استعدود و آفران با نفق در آنجا

طبع قصصین دانست و منظومه گرداخته و سبکی اختیار

کردند که حدیثی بر لبه میور است که در صورت و طرح انظار

صبی در ضمن و حاصل آن دانش در محمد نقیسی بنام دانشگاه

طبع است که هم اکنون در عهد دیگری از بنام تاریخ آریا این زمان است

نظن حکمت در کتب صفر ۲۷ بنام تو

جمع به آریا